

Twitter Paylaşımlarında Çevrimiçi Disinhibisyon'un Etkisi ve Yakın Kamu'nun Gelişmesi

The Effect of Online Disinhibition on Twitter Postings and the Development of Intimate Public

Burcu GÜMÜŞ¹

Öz

2020'den itibaren Türkiye'de yaşanan cinsel taciz ve istismar vakaları #SendeAnlat ve #UykularınKaçsın etiketleriyle Twitter başta olmak üzere birçok sosyal medya mecrasında gerek mağdurlar gerekse konuya ilişkin hassasiyet hisseden birçok kişi tarafından paylaşılmıştır. Bu çalışmanın amacı, Twitter'da söz konusu etiketlerle yaşadıkları cinsel saldırı ve istismar konusunda ifşada bulunan kişilerin paylaşım içeriklerinin ne olduğu, hangi detayları içerdiğini anlamaktır. Bununla birlikte, Twitter'ın kullanıcılarına sağladığı anonimliğin yapılan paylaşımlarda çevrimiçi disinhibisyon etkisi yaratıp yaratmadığı anlaşılmasına çalışılırken, paylaşılan tweetlerin okunması, retweetlenmesi şeklinde yaşanan ifşalara yapılan tanıklığın yakın kamu üzerindeki etkisi anlaşılmasına çalışılmıştır. Çalışma kapsamında Aralık 2020 – Şubat 2021 tarihleri arasında trend topic olan #SendeAnlat ve #UykularınKaçsın etiketleriyle yapılan paylaşımlar Python programı aracılığıyla Twitter'dan elde edilerek bir veri seti oluşturulmuştur. Nvivo ve Excel kullanılarak yapılan içerik analizi sonucunda, dünyadaki #MeToo hareketinden farklı olarak, Türkiye'de mağdurların çok azının kendi yaşadıkları deneyimleri ifşa ettiği belirlenmiştir. Bu da çevrimiçi disinhibisyonun Türkiye'de yaşanan mağduriyetin ifşası için yeterli olmadığını ortaya koymuştur. Bununla birlikte, yapılan paylaşımlar çevresinde güçlü bir yakın kamu kavramının geliştiği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hashtag Aktivizmi, Çevrimiçi Disinhibisyon, Yakın Kamu, Twitter, #SusmaBitsin, #UykularınKaçsın

Abstract

Since 2020, sexual harassment and abuse cases in Turkey have been shared with the hashtags #SendeAnlat and #UykularınKaçsın on many social media channels, especially on Twitter, by victims and many people who feel sensitive about the issue. The purpose of this study is to understand the sharing contents of people who disclose about sexual assault and abuse they have experienced with the hashtags on Twitter and what details these tweets contains. While trying to understand whether the anonymity that Twitter provides to its users creates an online disinhibition effect on the postings, it has been tried to understand the effect of witnessing the disclosures in the form of reading and retweeting shared tweets on the intimate public. Within the scope of the study, a data set was created by obtaining the shares made with the hashtag #SendeAnlat and #UykularKaçsın, which is the trend topic between December 2020 and February 2021, from Twitter through the Python program. As a result of the content analysis using Nvivo and Excel, it was determined that very few of the victims in Turkey disclosed their own experiences, unlike the #MeToo movement in the world. This revealed that online disinhibition is not sufficient to disclose the victimization in Turkey. However, it has been observed that a strong concept of intimate public has developed around the posts.

Keywords: Hashtag Activism, Online Disinhibition, Intimate Public, Twitter, #SusmaBitsin, #Uykuların Kaçsın

Araştırma Makalesi (Research Article)

Gönderim Tarihi (Received): 02.09.2022

Kabul Tarihi (Accepted): 17.11.2022

Atıf (Cite as): GÜMÜŞ, B. (2022). Twitter Paylaşımlarında Çevrimiçi Disinhibisyon'un Etkisi ve Yakın Kamu'nun Gelişmesi. Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, (38-Kasım Özel Sayısı), s. 45-63. DOI: 10.3123/akil.1170093

Giriş

2017'de Twitter, #MeToo (#BenDe) etiketi ile benzeri görülmemiş bir cinsel istismar ifşa dalgası için araç haline gelmiştir (Sayej, 2017). Aslında #MeToo etiketi, Twitter'da trend olmadan önce, on yıldan fazla, yerel bir hareket etiketi olarak kullanılmıştır (Bakan, 2019, s.22). Aktivist Tarana Burke, 2006'da cinsel istismar mağduru kadınlara sosyal destek sağlayabilmek için bu etiketi kullanmayı sürdürmüştür. Ancak #MeToo hakkındaki kamuoyu farkındalığı, Ekim 2017'de The New York Times'ın Hollywood'un ünlü yayıncısı Harvey Weinstein'a yönelik cinsel taciz iddialarını detaylandıran bir rapor yayınlamasıyla değişmiştir (Kantor ve Twohey, 2017). 2017'de ünlü Hollywood oyuncusu Alyssa Milano, Twitter hesabından kadınları daha önce cinsel taciz veya saldırıya hedef olup olmadıklarını paylaşmaya davet etmiştir. Yapacakları paylaşım "MeToo" etiketi eklemelerini istemiştir (Sayej, 2017). Twitter'da MeToo etiketi (ve varyasyonları: #metoo vb.) ile takip eden 24 saat içinde 500.000'den fazla tweet atılmıştır. Aynı 24 saat içinde etiket Facebook'ta da 12 milyondan fazla gönderide 4,7 milyon kişi tarafından kullanılmıştır (Park, 2017). Milano'nun paylaştığı tweet'i takip eden 45 gün içinde #MeToo, dünya çapında 85 ülkedeki sosyal medya kullanıcısı tarafından 85 milyondan fazla kez paylaşılmıştır (Sayej, 2017). #MeToo etiketinin sosyal medyada kullanılmaya devam edilmesi, yabancı ülkelerdeki ana akım medyada tacizin yaygın olarak ele alınmasına neden olmuştur. Harvey Weinstein'a yöneltilen suçlamalardan sonra, Time Magazine (Cooney, 2018), The New York Times (Almukhtar, Gold ve Buchanan, 2018), USA Today (2018), NBC News (Corey, 2018), CNN (Criss, 2017) gibi önde gelen medya kuruluşları farklı sektörlerin üst düzey pozisyonlarında çalışan erkeklere ilişkin çeşitli istismar ve taciz suçlamalarını içeren rapor ve haberleri yayınlamıştır.

Türkiye'de ise Aralık 2020'de Leyla Salinger'in Hasan Ali Toptaş ile ilgili yaptığı paylaşım sonrasında Twitter'da 20'ye yakın kadının Hasan Ali Toptaş'ın kendilerini de taciz ettiğini ve cinsel saldırıda bulunduğunu açıklamasının ardından, Twitter kullanıcısı olan kadınlar, başta edebiyat dünyasındaki erkek yazarlar ya da yöneticiler olmak üzere kendilerine taciz ya da mobbingde bulunan kişilerin adlarını sosyal medyada ifşa etmeye başlamıştır. Söz konusu paylaşımlar kısa sürede Twitter'da en çok paylaşılan etiketler arasında yer almıştır. Türkiye'nin "MeToo" hareketi olarak değerlendirilebilecek olan bu eylemde kadınlar tweetleri "Uykuların Kaçsın" ya da "Uykularınız Kaçsın" etiketiyle paylaşmıştır. Yapılan paylaşımlarda kullanılan bir diğer etiket ise "Susma bitsin"dir. Bu etiket Filmmor Kadın Filmleri Festivali kapsamındaki 'Vakti Geldi: Film Endüstrisinde Cinsel Taciz' başlıklı panelde sinema ve TV sektöründe yaşanan tacizlerin değerlendirilmesi ve alınabilecek önlemlere ilişkin yapılan toplantılar sırasında ortaya çıkmıştır. Daha sonra sosyal medya paylaşımları içerisinde kullanılmaya başlanmıştır (Atyazıfasikül, 2019).

Bireylerin yaşadığı çeşitli taciz ve mağduriyetlere ilişkin detayları, örneğin, saldırının karakteri, saldırının nerede ve ne zaman olduğu, kim tarafından gerçekleştirildiği vb. Twitter başta olmak üzere sosyal medya aracılığıyla kendi rızalarıyla ifşa etmeleri paylaşımında bulunan kişilerin ne/nasıl hissettiklerini anlamak açısından ve bu tarz paylaşımlara sosyal medyada verilen tepkileri değerlendirmek bakımından önemli olduğu kadar zengin bir araştırma alanı sunmaktadır (Cankurtaran ve Şaldırak, 2021, s. 29; Bogen, Bleiweiss ve Orchowski. 2018, s. 5; Ahrens. Campbell, Ternier -Thames, Wasco ve Self, 2007, s. 41). Bu çalışmanın amacı, Twitter'da #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın etiketleriyle yaşadıkları cinsel saldırı ve istismar konusunda ifşada bulunan kişilerin paylaşım içeriklerini, yakın kamu ve çevrimiçi disinhibisyon kavramları merkezinde değerlendirmektir.

Sosyal medya, cinsel saldırı ve istismar gibi konuların toplumda görünürlük kazanmasını sağlamıştır.

Hashtag'ler, insanların bu konular hakkında çevrimiçi olarak konuşan, paylaşımda bulunan diğer kişileri bulmalarına imkân tanımıştır ve onlarla bir araya gelmeleri için bir araca dönüşmüştür (Chen, Pain ve Zang, 2018; Williams, 2015). Bu insanlar birbirlerini çevrimdışı olarak yani günlük hayatta tanımasalar ve belki de hiçbir zaman tanımayacak olsalar da ortak bir duruşa ya da düşünüşe sahip olma duygusu onları birleştirmektedir (Berlant, 2011). Bu noktada ilk olarak "yakın kamu" kavramı ortaya çıkmaktadır. Yakın kamu, paylaşılan dünya görüşleri ve duygusal birikimlere dayanmaktadır. Söz konusu bu görüş ve birikimler, kişisel olanın genel aracılığıyla kırıldığı bir dolayım alanıdır (Berlant, 2008, s. viii). Yakın kamu, yabancılar arasında, belirli bir aidiyet deneyimi vaat eden ve bir "x" kişi olarak nasıl yaşanacağına dair bir teselli, doğrulama ve tartışma kompleksi sağlayan, geçirgen, duygusal bir özdeşleşme sahnesi olarak ortaya çıkmaktadır (Berlant, 2008, s. viii; Dobson, Carah ve Brady, 1998, s. 5). Öte yandan, çevrimiçi olan bir kişinin kimliği kısmen veya tamamen gizlenebilir. Kullanıcı adı veya elektronik posta adresi görünse bile bu bilgiler, özellikle uydurulmuş bir kullanıcı adı seçilmişse, bir kişi hakkında çok fazla bilgi vermemektedir. Çoğunlukla, çevrimiçinde bulunan diğerleri anonim bir kişinin onlara ne söylediğini bilmektedir. Bu anonimlik, "disinhibisyon" etkisi yaratmaktadır. İnternet tarafından sağlanan anonimlik, "çevrimiçi disinhibisyon" etkisi olarak adlandırılmaktadır. Bu kavram, insanların tanımadıkları yabancılarla duygu ve düşüncelerine ilişkin samimi açıklamaları paylaşmaktan kaçınmayacakları, yaptıkları paylaşımlarda oto sansürü azaltacakları fikrine dayanmaktadır (Suler, 2005, s. 324; Bargh, McKenna ve Fitzsimons, 2002, s. 359). İnsanlar çevrimiçi eylemlerini reeldeki yaşam tarzlarından ve kimliklerinden ayırma fırsatına sahip olduklarında, kendilerini ifşa etme veya eyleme geçme konusunda daha az savunmasız hissetmektedir (Suler, 2005, s. 325). Sosyal medyada farklı konular etrafında gelişen yakın kamular, giderek kimliklerin, duyguların ve siyasetin zeminini oluşturmaktadır. Sosyal medyada ortaya çıkan çevrimiçi disinhibisyon sonucunda yakınlık kavramı, paylaşılan ifade ve deneyimler hegemonik kamusal alana meydan okur hale gelmektedir. Bu nedenle bu çalışma kapsamında tanış olmayan kişilerin oluşturduğu yakın kamunun ve dijital anonimliğin yaşadıkları tecrübeleri ne denli açık şekilde ifade etmelerine etki ettiği sorusuna cevap aranmaktadır. Bu amaçla #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın aktivizm söylemlerinde öncelikle öne çıkan temaların neler olduğu belirlenmiştir. Böylelikle yapılan paylaşımlarda tepkilerin hangi olaylarda yoğunluk kazandığı, diğer sosyal medya kullanıcıları tarafından hangi paylaşımların benimsenerek paylaşıldığı belirlenmiştir. Daha sonra, mağdurların Twitter paylaşımlarında yaşadıklarını nasıl ve ne şekilde dile getirdikleri içerik analizi yapılarak değerlendirilmiştir. Türkçe dizinde bireylerin, yaşadıkları cinsel mağduriyeti sosyal medyada ne şekilde ifşa ettiğini, farklı kullanıcıların bu ifşaları nasıl değerlendirdiği inceleyen Cankurtaran ve Şaldırak'a (2021) ait tek bir çalışma bulunmuştur. Cankurtaran ve Şaldırak çalışmalarında kadınların taciz ifşalarını paylaşımda buldukları bir internet formu üzerinden değerlendirmiştir. Bu çalışma kapsamında veri seti doğrudan Twitter API'si üzerinden en çok paylaşılan (trend topic, tt) etiketlerin çekilmesi ile oluşturulmuştur. Hashtag aktivizmi Türkçe dizinde dahil olmak üzere feminist dizinde geniş bir çalışma alanına sahiptir. Ancak bu alanda yapılan Türkçe çalışmalar hala çok sınırlı sayıdadır. Bu sebeple yapılan bu araştırmanın ilgili literatüre mütevazı bir katkı yapması hedeflenmektedir.

Çevrimiçi hareketler mağdurların paylaşımlarına ve bu paylaşımlara empati geliştiren, kabullenen, benzer bir duruma maruz kalsın ya da kalmayın, yapılan paylaşımların benimsenmesine dayanmaktadır. Fakat bu noktada anonimlik, çevrimiçi disinhibisyon, yakın kamu ve kabullenme kavramları karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle öncelikle bu kavramların konuyla olan bağlantılarının ortaya konulmasının çalışmanın daha iyi anlaşılmasını sağlayacağı düşünülmektedir.

1. Yakınlık & Yakın Kamu Kavramı

Yakınlık kavramı genellikle kişiye özel olan, kişinin en içsel duygu ve düşüncelerini içeren ya da kişi için en önemli olan ilişkileri barındıran bir durumu ifade etmektedir (McGlotten, 2013, s. 1). Yakınlaşmak, en az düzeyde işaret ve jestlerle iletişim kurmaktır ve özünde samimiyet, belagat ve kısalık niteliklerini barındırmaktadır. Ancak yakınlık aynı zamanda paylaşılan bir şey hakkında hem kendisi hem de başkaları ile ilgili belirli bir şekilde ortaya çıkacak bir hikâye için özet de içermektedir. Genellikle bu hikâye aşına ve rahat olunan alanlarda geçmektedir (Berlant, 1998, s. 282 - 283). Yakınlık, dost, sevgili, aile gibi anlamlı ve özgürleştirici duygusal ilişki türleri tarafından canlandırılan biçimlerde dir. Yine de yakın olanın içselliği, buna karşılık gelen bir kamusallıkla karşılanmaktadır. İnsanlar, yaşam arzusunu yakınlık kurumlarına emanet etmeye razı olurlar ve bu çerçeveler içinde oluşan ilişkilerinin uzun süre, belki de nesiller boyu sürecek, güzel bir şekilde sonuçlanmasını ummaktadırlar (Berlant, 1998, s. 282 - 283).

Yapılan sosyolojik çalışmalar yakınlık kavramını bir arada bulunma, fiziksel sevgi ve eylemlerde harcanan karşılıklı kendini açmayı içeren bir kavram olarak teorize ederken (Giddens, 1992), feminist teori ve cinsellik araştırmalarında yakınlık kurumlar, yasalar ve normatif sosyal baskılar tarafından tanımlanan bir kavram olarak değerlendirilmektedir (Berlant, 1998; Plummer, 2003). Dolayısıyla çeşitli alan ve disiplinlerde yapılan çalışmalar farklı yerlerde ve kültürlerde, farklı cinsiyetler, sınıflar ve sosyal gruplar için yakınlığın ortaya çıkmasında özellikle ve ampirik olarak neyin dahil olduğunu aydınlatmaya çalışmaktadır (Dobson, Carah, ve Brady, 1998, s. 3-4). Örneğin, Berlant gibi eleştirel kültür alanında çalışan teorisyenler, geç modern kültürlerde bir hayata sahip olmanın yakınlık içeren bir hayata sahip olmakla nasıl eş tutulduğunu açıklamaya çalışmıştır (Berlant 1998, s. 282). Cefai ve Coudry'e (2017, s. 2) göre, cinsel kimlik sorularının tipik olarak dile getirilmediği ortamlarda bile heteronormative bize "yakın ya da samimi" görünebilecek şeyleri şekillendirmektedir. Yakınlık anlayışı, "küresel" veya "evrensel" olmaktan ziyade kültürel ve sosyal bir kavramlardır (Dobson, Carah ve Brady, 1998, s. 5). Her ne kadar, birçok kaynakta yakınlık kavramı, 'diğer bireylerle en çok önem verilen duygusal karşılaşmalar' olarak adlandırılrsa da (McGlotten, 2013, s. 1). Feminist teorinin perspektifinden yakınlık; üretmek, kendimizi ve etrafımızdakileri anlamlandırmak için ilişkilerin ve psikik kaygıların merkezi olarak hiyerarşik düzeni de içeren özneleştirme süreçlerinin bir parçası olmak şeklinde değerlendirilmektedir (Dobson, Carah ve Brady, 1998, s. 5-7).

Bu noktada "yakınlık kavramı neden önemlidir?" sorusunun cevabı önem kazanmaktadır. Yakınlık, kamusal ile özeline, yerel ile küreselin kesiştiği noktada duran, genellikle pazara ve metalaştırmaya karşı veya potansiyel olarak dirençli bir alan varsayılarak ilişkileri tanımlamak ve yeniden çerçevelemek için kullanılmaktadır. Yakınlık, en azından sözde sermaye ve devlet bürokrasisi veya teknoloji aracılığıyla üretilen, kişisel olmayan küreselleşmiş ilişkilere meydan okumaktadır (Bollmer, 1998, s. 45). Ama öbür taraftan Wilson'ın (2016, s. 250) öne sürdüğü gibi, yakın ilişkiler büyük güç aktarımlarından ayrılmaz ve bu ilişkiler aracılığıyla gerçekleştirilir. Bu nedenle, yakınlık temelde bedeni aşan ve toplumsal iç içe geçmişliğimizi ortaya çıkaran bir ilişki olsa da doğası gereği dirençli bir alandır ve zaman içinde değişime uğrar. Bu sebeple yakınlığın önemi tartışılmaktadır. Bu noktada "yakın kamu" kavramının teorik çerçevesi, kamusal ve özeline iç içe geçtiği yakınlık kavramının iktidar üzerindeki çekişmelerin nasıl ortaya çıktığını anlamamıza yardımcı olacaktır.

Lauren Berlant'ın (2008) ortaya attığı "intimate publics" kavramı, Kaya (2018, s. 567) tarafından "yakın kamu" olarak Türkçeleştirilmiştir. Yakın kamu kavramı kişilerin deneyimlerinin birbirinden

ne kadar farklı olursa olsun diğer bireyler tarafından paylaşılabilmesi, içselleştirilebileceği fikrine dayanmaktadır. Birbirleriyle doğrudan teması olmayan bireylerin bile, söylem zincirleri aracılığıyla bir kamuoyu yarattığı anlatılmak istenmektedir. Bu şekilde, birbirine yabancı olan kişiler, bireysel deneyimlerini ve kişisel anlatılarını, paylaşılan kolektif deneyimlere bağladıkları ya da bunlarla birleştirdikleri için, duygusal bağlara dayalı topluluklar kurabilmektedir. Berlant (2008, s. 48), yakın kamuyu oluşturan bireylerin, ortak deneyimlerden veya acılarından türetilen bir dünya görüşü geliştirip, bunlara dayalı duyguları paylaştığından söz etmektedir. Bu itibarla, bu tarz bir topluluk içindeki özdeşleşmenin, tanınmanın ve düşünmenin sonunda iktidar ilişkilerine itiraz edilebilecek bir aidiyet, teselli ve tartışma duygusu yarattığından bahsetmektedir.

Berlant ve Warner (1998), hakların önceliklendirilmesi ile özel (heteronormatif) alanlar ve aile ilişkileri arasındaki derin bağlantıyı inceleyerek hem mekân hem de mülkiyet anlamında özelleştirmeye karşı olan yakınlığın kamusallaştırılmasını savunmaktadır. Berlant ve Warner'a (1998, s. 548) göre kamusal alanda yakınlık, güvende olmak, bir dizi cinsel ve toplumsal cinsiyet pratikleri veya kimliklerin kabulünü aramanın ötesindedir. Berlant (2008), yakın kamu kavramının belirli bir aidiyet deneyimi vaat eden ve bir "x" kişisi olarak nasıl yaşanacağına dair bir teselli, doğrulama, disiplin ve tartışma alanı sağlayan, yabancılar arasında geçiş, duygusal bir özdeşleşme sahnesi olarak geliştiğini söyler. Yakınlık içinde ortaya çıkan yaşam algısı, elbette, öngörülemeyen senaryolarda kaçınılmaz sıkıntıları, dikkat dağıtıcıları ve aksaklıkları da beraberinde getirmektedir. Romantizm ve dostluk, kaçınılmaz olarak cinsellik, para, beklenti ve bitkinliğin istikrarsızlıklarını karşılarken bir taraftan da ahlaki dramlar üretir, yabancılaşma ve ihanetin yanı sıra arzunun, korkunç ihmal ve şiddet gösterilerinin ortaya çıkmasına neden olur (Berlant, 2008, s. 82-84). Yirminci yüzyılın başlarından beri, yakınlık alandaki bu güçlü müphemlikler, iyileştirici etkiye sahip alternatif terapi biçimlerinin çoğalmasına neden olmuştur. Kadınların oluşturduğu çevirim içi konuşma odaları, bloglar, sosyal medya ağları vs. alternatif yakın kamu alanları olarak karşımıza çıkmaktadır (Berlant, 2008, s. 82 -84). Arzu ve terapi arasındaki ilişki sonucu ortaya çıkan modern, kitlesel yakınlık duygusuyla içselleştirilen ilişkiler, bize yakınlık hakkında başka bir şey söyler: yakınlık dünyalar kurar; mekanlar yaratır ve başka türden ilişkiler için tasarlanmış yerleri gasp eder (Berlant, 2008, s. 82 -84).

Günümüzde yakınlığa gösterilen ilginin önemli bir nedeni de dijital ve sosyal medyanın yakınlık biçimlerini birçok yönden metalaştırma, sömürgeleştirme, otomatikleştirme veya yeniden çerçeveleme eğiliminde olmasıdır. Dolayısıyla yakınlık, basit ve sorunsuz bir kişisel ilişki biçimi olarak düşünülemez. Yakınlık sadece paylaşılan olmaktan öte kısmen bireysel olabilen duygular ve hayallerle karakterize edildiğinde ortaya çıkanı vurgular. Berlant, "The female complaint" kitabında, ortak metinleri, fotoğrafları vb. şeyleri tüketen yabancıardan oluşan bir topluluğun nasıl "yakın kamu" olarak adlandırılabilmesini sorarak başlar. Yakın kamu kavramı ile anlatmak istediğinin otobiyografik itiraflara dayalı paylaşımlar olmadığını altını çizer. Kastettiği şeyin birinci tekil şahıs anlatılarının olduğunu vurgular. Bir kamusal alanı "yakın kamusal alan" yapan şey, o alanda var olan bireylerin ya da tüketicilerin, geniş ölçüde ortak bir tarihsel deneyimden türettikleri bir dünya görüşünü ve duygusal bilgiyi paylaşmasıdır (Berlant, 2008). Belirli bir döngüsellik, yakın kamu kavramını yapılandırır. Bu nedenle, katılımcılar ortak bir tarih etrafında yer alan kişiler olarak algılanır. Yakın kamu içinde yer alan anlatılar o tarihin dışavurumcuları olarak kabul edilirken aynı zamanda aidiyet uzlaşımlarını da şekillendirir ve dünyada belirli bir tür varlık olarak yaşamının sansasyonel, somutlaşmış deneyimini ifade eder. Ayrıca kısmen ilgili meta kültürüne katılım yoluyla ve kısmen de insanların nasıl yaşayabileceğine dair ifşaları nedeniyle daha iyi bir toplumsal aidiyet deneyimi sağlamayı vaat eder. Dolayısıyla teorik bir bakış açıdan yakın kamu, kişisel olanın genel

aracılığıyla kırıldığı bir dolayım alanıysa, paylaşımda bulunan kişiler ya da bu kamu içerisinde yer alan kişiler açısından bir tanınma ve yansıma yeri olmasıdır. Yakın kamusal alanda bir tür duygusal temas kurulur (Berlant, 2008). Başka bir deyişle, yakın kamunun ortaya çıkartılması bir başarıdır. İster kadınlarla ister baskın olmayan diğer insanlarla bağlantılı olsun, yabancılar arasında duygusal bir özdeşleşme alanı olarak gelişir. Kişi özgürce x bir kişi olarak tanımlanmayı seçmiş olabilir. Yakın kamu, şeylerin nasıl olduğuna dair gerçekçi, eleştirel değerlendirmeler için dayanak oluştururken bir x kişi olmaktan zevk almayı, direnmeyi, üstesinden gelmeyi ve zevk almayı teşvik eden materyalleri sağlar (Berlant, 2008, s. 8).

1.2. Türkiye'de Cinsel İstismar Paylaşımları Aracılığıyla Gelişen Yakın Kamu

Cinsel istismarların yol açtığı etkileşim kültürü, Türkiye'de gelişen birçok yakın kamusal alandan biridir. Yakın kamu, bir sosyal ağda insanların belirli temel ilgi ve arzularını ifade eden metinlerin veya şeylerin dolaşıma sokulmasıyla faaliyet göstermeye başlar. Bu tür dolaşım kültürü şeklinde ortaya çıkan yakın kamuya katılanlar aralarında ortak olanı geçmişlerinden, süregiden bağlılıklarından ve eylemlerinden kaynaklanan öznel bir benzerliği ifade ediyormuş gibi hissederler. Cinsel istismarların yol açtığı etkileşim kültürü, kadın olarak damgalanmış insanların ya da kadın olmayan kişilerin zaten ortak noktası olduğu ve metalar aracılığıyla, hatta yazıldığında bile, samimi, açıklayıcı ve rahatlatıcı hissettiren bir sohbe ihtiyacı duydukları görüşüyle ayırt edilir. Yani yakın kamusal alanda çıkarılan sesler geleneksel olarak çıkarılan 'seslerden farklıdır. Berlant, bunu şu şekilde dile getirir (Poletti, 2011, s.80):

Duygusal siyasetle buluştuğunda kişisel hikayeler yapısal etkilerden bahseder. Ancak bunu yaparken, politik olarak yatıştırılması gereken bir acı sahnesini retorik olarak gerçekleştirme girişimini engelleme riskiyle karşı karşıya kalır. Gerçek duygu ideolojisi, acının evrensel olmadığını kabul edemediğinden, kırılabilirlik ve ıstırap vakaları, genel olarak insani bir sahnede bir araya toplanabilir ve toplumsal dönüşüme yönelik etik buyruğun yerini edilgen ve belli belirsiz bir yurttaşlık duygusu alır. Kamusallığa yönelik eylemlerin yeri olarak politik olanın yerini, kendi duygusal değişimlerini yaşayan bireylerin yakın kamu olarak dışarı yansıtılan özel düşünceleri, eğilimleri ve hareketleri alır. Bu kişisel/kamusal bağlamda ıstırap, fedakârlık ve hayatta kalma ile yanıtlanır. Bu da daha sonra adaletin veya özgürlüğün elde edilmesi olarak yeniden kodlanır.

Berlant'ın bu açıklaması, ikinci dalga feminizmdeki, kişisel olanın politik olması sonucunda istenmeyen sonuçları anlatmaktadır. Burada kişisel olanın aslında politik olanla karıştırıldığını ifade etmektedir. Sosyal medya paylaşımları açısından, bireysel deneyimlerin dışarı yansıtılmasının diğer kişiler üzerinde pasif, sivil bir şefkat ideali oluşturup oluşturmadığı sorusu, yapılan paylaşımlar sonucu ortaya çıkan sosyal medya hareketlerinin, yapısal ve siyasi değişimin meydana geldiği kamusal alanda seslerin çeşitlendirilmesine ne denli katkıda bulunabildiği önemli bir sorudur. Bu noktada yakınlık ve yakın kamu kavramının sanal hale dönüştüğünü de dikkate almak gerekir. Yeni teknolojilerin yaşamlarımız üzerindeki etkisine ilişkin sosyal kaygılar ve teknofobik panikler yakınlık kavramının sorgulanmasına neden olmaktadır (McGlotten, 2013, s. 2). Özellikle akıllı telefonlarla her an ve her yerde sosyal medyadan iletilerin paylaşılması 'sanal yakınlık' kavramının ortaya çıkmasına neden olurken yakınlık kavramına ilişkin sorgulamaları tetiklemektedir. Sosyal medya platformları aracılığıyla ortaya çıkan sanal yakınlık, sosyal bağların ve yakın ilişkilerin potansiyel olarak zayıflamasına dair ahlaki paniklerle ilgili olarak değil sosyal medya platformlarındaki yerleşik ilişkilerin metalaştırılmasıyla ilgili olarak ortaya çıkmaktadır. Sosyal ağlar (hetero)normatifliklerin ve "iyi bir yaşamın" temsil edildiği, paylaşıldığı ve sosyal medya kullanıcılarına (geri) satıldığı yerler olarak özel sektöre ait platformlar olması açısından eleştirilmektedir (Bucher, 2017; Van Dijk, 2013). Kısacası dijital ortamlarda gelişen yakın kamular da kendi içinde karmaşık ve belirsiz bir yapı

barındırmaktadır (Dobson, Carah ve Brady, 1998, s. 20). Bu açıklamaya örnek olarak sosyal medya platformlarında siyaset, sivil eylem, iş, yaratıcılık, toplumsal aidiyet, ilişki, dostluk, aile, arzu ve yakınlık ile ilgili iletişim ve temsil pratiklerinin çoğu zaman iç içe geçmesi gösterilebilir. Ayrıca değişime uğramış hatta çökmüş, sosyal bağlamların dijital alanda üretilen “kamusal” ve “özel” arasındaki gerilimleri bireyler için ortaya çıkan riskler ve fırsatlar açısından dinamik, karmaşık ve ikirciklidir (Marwick ve Boyd, 2011, s.116). Cinsiyet ve cinsel kimlik, ırk ve sınıf açısından marjinalleştirilenler için sanal alanda ortaya çıkan yakın kamu özellikle riskli hale gelmektedir (Dobson, Carah, ve Brady, 1998, s. 7; Pitcan vd., 2018, s. 165). Diğer bir ifadeyle, sosyal ağlardaki görsel sunumların ötesinde sanal alanlardaki yakınlık, insanların birbirleriyle paylaştığı sevgi ve desteğe ilişkin sözel ifadeleri takip edebilmek, insanların iş yerinde, aile ve özel hayatlarında sevdikleriyle, yaşadıkları öngörülemez sağlık sorunları, kazalar, krizler gibi çeşitli zorlukları okuyabilmek ve görebilmesine imkan sağlamasının yanı sıra belirli kimliklerin, görüntülerin, kelimelerin veya etkileşimlerin ne zaman ve nasıl bir çatışma veya istismarla sonuçlanacağına dair bir zorluğu da barındırmaktadır (Berlant ve Warner, 1998, s. 553). Berlant’a (1998, s. 282) göre bu durum bireylerin hapsedildiği hetero-ataerkil çerçeveye önemli bir meydan okuma olarak ortaya çıkmaktadır.

Bugün teknoloji, belirli karşılaşma şekillerine, dokunma (poke gibi) belirli iletişim ve temas kurma tekniklerine aracılık etmektedir. Teknolojik gelişmeler, bedenlerin nasıl temas kurduğunu şekillendirirken özel ilişkileri ve bunların kamusal olarak nasıl tezahür ettiğini de dönüştürmektedir. Kadınların sosyal medyada yaptığı istismar ile ilgili paylaşımlar, Türkiye’deki yakın kamunun ortaya çıkışı ve gelenekleri hakkında bir hikâye anlatmaktadır. Sosyal medya mecraları arasında yer alan Twitter üzerinden yapılan paylaşımların, yakınlık kavramını şekillendirmesi ve yakın kamu kavramının Türkiye’de nasıl bir süreç izlediği bu çalışma kapsamında değerlendirilmeye çalışılmıştır.

2. Çevrimiçi Disinhibisyon

Çevrimiçidisinhibisyon, bireylerin duygu ve düşüncelerini tanımadıkları kişilere otosansür geliştirmeden daha samimi şekilde açıklamalarıdır (Suler, 2005, s.324; Bargh, McKenna ve Fitzsimons, 2002, s. 359). Bunun temel nedeni ise çevrimiçi ağların kişilerin kimliklerini gizleyebilmesi ya da anonim olabilmelerine imkân vermesidir. Bu anonimlik, disinhibisyon etkisini yaratan temel faktörlerden biridir. İnsanlar çevrimiçi eylemlerini yüz yüze yaşam tarzlarından, kimliklerinden, statülerinden ayırma fırsatına sahip olduklarında, kendilerini ifşa etme veya eyleme geçme konusunda daha az savunmasız hissetmektedir (Suler, 2005, s. 322).

Çevrimiçi anonimlik, normatif sosyal beklentilere karşı hareket eden çevrimiçi toplulukların yanı sıra alternatif siber kimliklerin de gelişimine katkıda bulunmaktadır (Suler, 2005, s. 323; Bogen vd., 2018, s. 129). Dolayısıyla anonimlik, bireylerin fiziksel benliklerinden uzaklaşarak çevrimiçi kimlikleriyle kişilere ifade özgürlüğü sağlamaktadır. Çevrimiçi metinler yoluyla iletişim kurmak, kişinin algılama ve tepki verme sınırlarının değişmesine neden olmaktadır. Suler (2005), başka birinin mesajını okumanın, o kişinin psikolojik varlığını içselleştirmek veya mesajı okuyan kişinin kafasının içindeki bir ses olarak o kişiyi deneyimlenebildiğinden bahsetmektedir. Bu kişilerin arasında bir tür çevrimiçi yoldaşlığın ortaya çıktığından bahseden Suler (2005, s. 322), aynı zamanda çevrimiçi yoldaşlığın kişinin intrapsişik dünyasında metin iletişimi yoluyla şekillenen bir karakter haline geldiğini belirtmektedir.

Twitter’da sağlanan söz konusu anonimlik, bireylerin başkaları tarafından olumsuz değerlendirilme

ya da yargılanma korkusu olmaksızın çevrimiçi olarak yeni davranışlar denemelerine veya gördükleri farklı ifade yöntemlerini taklit etmelerine de izin verir (Zimmerman ve Ybarra, 2016, s. 184). Bu nedenle, anonimlik ve çevrimiçi disinhibisyon, Twitter kullanıcılarının hassas kişisel deneyimlerini ifşa etme isteklerine etki etmektedir (Bogen vd., 2018, s. 130). Kişisel deneyimlerin çevrimiçi olarak paylaşılması ve etiketler aracılığıyla birbirine bağlanması, hashtag feminizmini kişisel feminist politikanın önceki biçimlerinden ayırmaktadır. Feminizmin geleceğine ilişkin yapılan tartışmalarda Walby (2011) kadınların birbirlerinin çeşitli konularına ve farklı ihtiyaçlarına karşılık vermeye çalışırken karmakarışık bir ortamın ortaya çıktığından bahsederken, Munford (2014), 21. Yüzyılda feminizmin Hashtag feminizmi sayesinde feminist konuların ana akıma taşınmasında başat bir rol oynadığını belirtir. Lim (2014) ise paylaşılan hashtagler ile gündelik hayatın parçası olmayan sosyal ve politik konuların gündelik hayat içinde yer almasının sağladığını belirtmiştir. Bu çalışma kapsamında da yaşanan taciz ve saldırılara ilişkin Twitter'dan yapılan paylaşımlar dikkate alınmaktadır. Bu paylaşımlar, Türk kültüründe aileye ilişkin konuların dışarı aktarılmaması ve kol kırılır yen içinde kalır mantığının dışında Twitter aracılığı ile duruş ya da destek sağlanması açısından önem taşımaktadır. Dolayısıyla da 21. Yüzyıl feminist çalışmalarında yer alan hashtag feminizmi için bir örnek teşkil etmektedir.

Yaşanılan taciz ve saldırılara ilişkin yapılan ifşa yoluyla sürdürülen bağlantılar, bu travma ve iyileşme deneyimi etrafında bir ağ toplumu oluşturmuştur. Bu ağa katılan üyeler, diğer tüm üyelerle veya diğer üyelerin ürettiği söylemlerin tamamıyla doğrudan etkileşime girmese de pek çok kişinin taciz hikayelerini paylaştığını görmek, bir ortaklık ve uyum duygusu yaratmaktadır. #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın etiketleriyle yapılan paylaşımların, retweet ve beğenilerin kısa sürede bir çığı gibi artması ve her türden taciz ya da haksızlık vakasına ilişkin paylaşımlarda, hatta #MeToo etiketi ile de kullanılması, #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın'ın bir hashtag aktivizimine dönüştürmüştür. Çevrimiçi disinhibisyonun da etkisiyle insanlar tanımadıkları kişileri desteklemekten ya da kendi deneyimlerini paylaşmaktan çekinmemiştir. Bennett ve Segerberg'in (2012, s. 741) de belirttiği gibi sosyal medya, toplumsal hareketlerin daha kolay ve çevik bir şekilde örgütlenmesini sağlayan kritik bir unsur hale gelmiştir. Diğer bir ifadeyle, sosyal medya genellikle kullanıcıların bir araya geldiği ve bir hareketin tanımını tartıştığı ve potansiyel enerjiyi çevrimdışı eylemlere çevirdiği bir alan haline gelmiştir (Gerbaudo, 2014, s. 98). Bu anlamda, bu çalışma, zaman içinde sosyal medya söyleminin hacmini takip etme ve gelişen iletişim(lerin) içeriğini ve duygusal tonunu anlama çabalarıyla yakından ilgilidir.

3. Yakın Kamu Kavramı, Tanıklık & Kabullenme

Yakın kamu kavramı yaşanan deneyimlerinin birbirinden ne kadar farklı olursa olsun diğer kadınlar tarafından paylaşılabilmesi, içselleştirilebileceği fikrine dayanmaktadır. Birbirleriyle doğrudan teması olmayan bireylerin bile, söylem zincirleri aracılığıyla bir kamuoyu yarattığı anlatılmak istenmektedir. Bu şekilde, birbirine yabancı olan kişiler, bireysel deneyimlerini ve kişisel anlatılarını, paylaşılan kolektif deneyimlere bağladıkları ya da bunlarla birleştirdikleri için, duygusal bağlara dayalı topluluklar kurabilmektedir. Berlant (2008, s. 48), yakın kamuyu oluşturan bireylerin, ortak deneyimlerden veya acılarında türetilen bir dünya görüşü geliştirip, bunlara dayalı duyguları paylaştığından söz etmektedir. Bu itibarla, bu tarz bir topluluk içindeki özdeşleşmenin, tanınmanın ve düşünmenin sonunda iktidar ilişkilerine itiraz edilebilecek bir aidiyet, teselli ve tartışma duygusu yarattığından bahsetmektedir. Dolayısıyla bu çalışma kapsamında sosyal medya mecralarında yapılan ifşalar ve

bu ifşalara ilişkin tanıklıkların, yani paylaşımların okunması, görülmesi, yorum yazılması, retweet edilmesi vb., bir ortaklık ve topluluk duygusunu tetiklediği düşünülmektedir. Kabullenmek ise kişisel kırılma ve topluluk gücüne değinen iletişimsel bir eylemdir (Suk vd., 2019, s. 7). Başkalarını kabul etmek, samimi olması gerekmez de özünde ilişkiseldir; yani, aktörler arasında derin bir bağ olması gerekmez de iddialarının meşru ve geçerli olarak tanınması ve onaylanması gereklidir (Suk vd., 2019, s. 9). Bu nedenle, farklı kişilerden ilgi görme, özen gösterme fırsatı sunduğu için sosyal medyada yapılan paylaşımlar kabullenmeye dayalı bir yakın kamunun geliştirdiği aktivist hareketler olarak değerlendirilmektedir.

Twitter'ın kullanıcılarına tanıdığı anonimlik sonucu gelişen çevrimiçi disinhibisyon ve buna bağlı olarak ortaya çıkan yakın kamular, özellikle etiketler aracılığıyla daha da hızlı iletişime geçebilme imkânı bulmaktadır. Twitter tarafından başlangıçta bilgi paylaşımı ve tartışmaları düzenlemek için geliştirilen etiketler zamanla insanların gönderilerine bağlam, duygu ve anlam yüklemek, aynı sorunları paylaşmak ve tartışmak için toplanan diğer kişileri bulduğu meta-söylemler haline gelmiştir. Sonuç olarak, etiketler, onları kullanan insanların ortak bir dil, duygu ve deneyim aracılığıyla bağlılık hissettikleri dijital alanlar açarak samimi veya duygusal toplulukların yaratılmasına yardımcı olmuştur (Dixon, 2014, s. 36). Yaşanan travmaları kamusal bir alanda paylaşmak, paylaşımlara tanıklık etmek ve kabullenmenin değeri düşünüldüğünde, paylaşımların odak noktası olan sosyal medya mecralarının bugün ne denli kilit unsurlara dönüştüğünü görmemek mümkün değildir.

Yaşanan gündeme göre hala kullanılan #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın etiketleri daha doğrusu hareketi, birleştirici bir eylem örneğidir. Bu eylemleri koordine etmek için güçlü, yerleşik organizasyonlar bulunmamaktadır. Eylem tamamen çevrimiçi kişilerarası iletişime dayanmaktadır. Başka bir deyişle, #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın 'nın itici gücü bir varlık değil, bireysel gönderilerin paylaşılmasıdır. Kişisel hikayeler ve ifadeler, özellikle sosyal ağlarda sık paylaşımların sağladığı görünürlük ve erişilebilirlik sayesinde harekete geçirici bir güce sahiptir. 2020'den beri yaşanan her türlü taciz, mobbing, istismar ve hatta gündeme gelen haksızlıklarda Twitter paylaşımlarında Susma Bitsin, Uykuların Kaçsın ve çoğu zamanda MeToo etiketleri kullanılmaya başlanmıştır. Bu sebeple yapılan paylaşımların nasıl içeriklere sahip olduğu, hangi noktalarda birlik duygusunun geliştiği, içeriklerde nelerden bahsedildiği gibi noktalar geliştirilen ilişkileri anlamak açısından önem taşımaktadır. Bu sebeple bu çalışma kapsamında #SusmaBitsin, #UykularınKaçsın ve #uykularınızkaçsın etiketleri kullanılarak Aralık 2020 – Şubat 2021 tarihleri arasında yapılan Twitter paylaşımlarına dayalı bir veri seti oluşturularak içerik analizi yapılmıştır.

4. Yöntem

Nitel araştırmalarda özgün olguları ve bu olguların farklılık gösteren özelliklerini belirleyebilmek için amaçlı örnekleme yöntemi ekseriyetle kullanılmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2013, s. 96). Bu sebeple bu çalışmanın asıl örnekleme Aralık 2020 – Şubat 2021 zaman aralığında Twitter'da trend topic (tt) olmuş #SusmaBitsin, #UykularınKaçsın ve #uykularınızkaçsın etiketleri dikkate alınarak oluşturulmuştur. İlgili zaman aralığında belirlenen etiketlerle toplam 2924 adet Türkçe tweet açık Twitter kullanıcı hesaplarından elde edilmiştir. Her bir tweet örnekleme birimi olarak değerlendirilmiştir. Belirlenen etiketlerden ikisini ya da üçünü birden kullanan paylaşımlarda sadece bir tanesi dikkate alınmıştır. Etik kurallar gereği paylaşımında bulunan hiç kimsenin kişisel bilgilerine çalışmada yer verilmemiştir.

Çalışmada, Türkiye'de yaşanan taciz ve istismar vakalarına ilişkin mağdurların sosyal medyada yaptıkları paylaşımları içeren bir veri seti twitter.com'dan web kazıma (web scrabing) yöntemi ile elde edilmiştir. Twitter'daki açık hesaplardan yapılan paylaşımlar Python programı aracılığı ile Twitter API'den elde edilmiştir. İçerik analizine ilişkin kodlama ve veri analizi çalışmaları için Nvivo ve Excel programlarından yararlanılmıştır. Çalışma kapsamında sadece takipçisi ve takip edenleri olan, düzenli şekilde mesaj paylaşımında bulunan hesaplar çalışmaya dahil edilmiştir. Böylece, bot hesap olarak adlandırılan ve insan müdahalesi olmadan içerik üretmek için tasarlanan hesapların çalışma dışı bırakılmaya çalışılmıştır.

Twitter'dan elde edilen veri setinin değerlendirilebilmesi için öncelikle benzer nitelikte paylaşımların ortak başlıklar altında toplanmasını sağlayacak bir kodlama cetveli oluşturulmuştur. Elde edilen veri setini sınıflandırıp değerlendirmeyi sağlayacak olan kodlama cetvelini oluşturmak için öncelikle literatürde yer alan benzer çalışmalar değerlendirilmiştir. Ancak ilgili dizine ilişkin yapılan incelemede bu çalışmaya paralellik gösteren bir araştırma yönteminde yayınlanmış herhangi bir makaleye rastlanmamıştır. Bu sebeple, tweetlerin içerik analizi için oluşturulan kodlama cetveli bu çalışmanın araştırma sorusuna bağlı olarak; İfşa, Dolaylı ifşa, Destek, Seminer, Haber & Podcast ve Eylem şeklinde, altı ana başlıkta oluşturulmuştur.

Elde edilen veri setindeki kodlama işlemi temelde Nvivo ve Excel programlarından faydalanılarak gruplandırılmıştır. Ancak Türkçe'nin esnek bir dil olması ve programların Türkçe'deki incelikleri anlayamayacağı düşünüldüğü için paylaşılan tweetlerin önceden belirlenen, doğru kategorilerin içinde toplanıp toplanmadığı tek tek kontrol edilmiştir.

5. Bulgular & Mesaj İçeriklerinin Değerlendirmesi

Bu çalışmanın temel araştırma sorusu: #SusmaBitsin, #UykularınKaçsın ve #uykularınızkaçsın aktivizm söylemlerinde öne çıkan temalar nelerdir ve söz konusu söylemlerin yoğunluğunu hangi olay(lar) yönlendirmektedir? Diğer bir ifadeyle, çevrimiçi disinhibisyonun etkisiyle paylaşımda bulunan kişilerin yaşadıkları olayların yer ve zaman bilgisini paylaşıp paylaşmadıkları, faillerinin kimliklerine ilişkin bir ifşada bulunup bulunmadıklarını araştırmaktır. Ayrıca yapılan bu paylaşımların diğer kullanıcılar tarafından kabul edilmesini ya da benimsenmesini sağlayan olayların hangilerinin olduğunu belirlemektir. Mağdur kişilerin Twitter paylaşımlarında yaşadıklarını, hissettiklerini nasıl ve ne oranda dile getirdikleri de içerik analizleri sırasında incelenmiştir. Yapılan yabancı dizin araştırması sırasında, #MeToo sosyal medya hareketinde mağdurların anonim kimliklerle de olsa yaşadıkları deneyimleri paylaşarak ifşada bulunduğu, benzer deneyimleri yaşayan insanlarla bağlantı kurdukları için yalnız olmadıkları hissiyatını geliştirebildikleri ve bu durumun daha güçlü hissetmelerine neden olduğu yönündedir (Bogen, Bleiweiss, ve Orchowski, 2018; Bogen, Millman, vd., 2018; Bogen, Bleiweiss, Leach ve Orchowski, 2021). Türkiye'deki paylaşımlarda söz konusu ifşaların nasıl dile getirildiği, paylaşımlarda nelerin öne çıktığı bu çalışma kapsamında değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Belirlenen etiketlerle paylaşılan 2924 tweet araştırmanın veri setini oluşturmaktadır. Ancak bu paylaşımlardan sadece 1151'inin bu çalışmanın konusu ile doğrudan ilgili olduğu saptanmıştır. Kalan 1773 tweet ise çalışmanın bağlamından tamamen uzak olduğu için dikkate alınmamıştır. Veri seti içerisinde yer verilmeyen tweet sayısının dikkate alınan tweet'lerden daha fazla olmasından ötürü, bu paylaşımların içerikleri de analiz edilerek neden seçili etiketlerle paylaşımda bulunduğu, ne anlatılmak istenildiği anlaşılmasına çalışılmıştır. Ancak yapılan içerik analizi sonucunda tutarlı

bir sonuca ulaşamamıştır ve seçili etiketlerin popülaritesinden ötürü kullanıldığı belirlenmiştir. Yaşadıkları çeşitli taciz olaylarının detaylarını vermekten çekinmeyen yani yaşadığı mağduriyete neden olan kişi bilgisini paylaşan, nerede, ne zaman, nasıl tacize uğradığını doğrudan ifade edebilen mağdurların paylaşımları kodlama cetvelinde *ifşa* başlığı altında değerlendirilmiştir. Yaşadığı mağduriyete ilişkin detay vermeyen ama taciz edildiğini ifşa eden paylaşımlar *Dolaylı ifşa* başlığı altında toplanmıştır. Twitter'dan yaşadığı mağduriyetleri paylaşan kişilere destek mesajları atan ya da bu tarz hesaplarla etkileşime geçen paylaşımlar *Destek* başlığı altında toplanmıştır. Türkiye'de yaşanan taciz, istismar ve saldırı konularında çevrimiçi olarak düzenlenen seminerler ile ilgili paylaşımlar *Seminer* başlığı altında toplanmıştır. Veri setini oluşturan tweet'lerin toplandığı dönem içerisinde yapılmış olan eylemlere ilişkin paylaşımlar *Eylem Çağrısı* başlığında toplanmıştır. Son olarak yaşanan mağduriyetlere ilişkin çeşitli haber kurumları tarafından yayınlanan haberlerin sosyal medyada paylaşılması *Haber & Podcast* başlığı altında toplanmıştır.

Veri setini oluşturan tweet'ler Tablo 1 – Paylaşım Değerleri'nde gösterilmiştir. Tablo 1'de de görüldüğü üzere 1151 paylaşımın %92'sinin, yani neredeyse tweet'lerin tamamının destek amaçlı olduğu görülmektedir. Yaşadığı durumu paylaşabilen kişilerin sayısı ise ifşa ve dolaylı ifşa şeklinde iki ayrı başlıkta toplanmıştır. Bu iki başlık birlikte değerlendirildiğinde mağdurların ifşada bulunma oranının %5 olduğu görülmektedir. Söz konusu yüzde değerleri incelendiğinde, çevrimiçi disinhibisyonun paylaşım yapmayı kolaylaştırmadığı düşünülmektedir. Bununla birlikte yaşadığı farklı şekildeki istismar ya da şiddete ilişkin paylaşımında bulunabilme cesareti gösteren, Türkiye'nin çeşitli yerlerindeki kişilerin çevrelerinde büyük bir yakın kamunun olduğu anlaşılmaktadır. Konuya ilişkin yapılan haber ve podcast paylaşımlarının %2 olduğu görülürken seminer paylaşımları %1 oranındadır. Yapılan 3 adet eylem çağrısının yüzdesel bazda anlamlı bir değerinin olmadığı görülmektedir.

Tablo 1. Paylaşım Değerleri

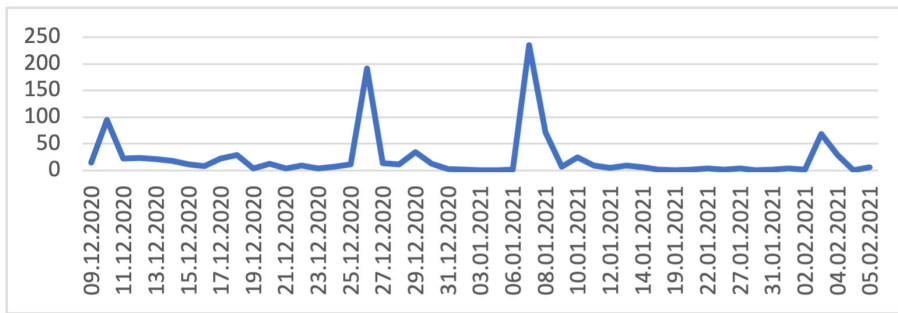
İfşa	Dolaylı İfşa	Destek	Seminer	Eylem Çağrısı	Haber & Podcast	Toplam
18	38	1058	10	3	24	1151
2%	3%	92%	1%	0%	2%	

Çalışmanın içeriğine uygun olan toplam 1151 tweet'in belirlenen tarih aralığındaki dağılımı paylaşılan tweet'lerin zaman serisi- Şekil 1'de gösterilmektedir. Şekil 1'de de görüldüğü üzere seçilen etiketlerle paylaşılan tweet'ler belli dönemlerde ciddi oranlarda artış göstermiştir. Bu artışların yaşandığı tarih aralıkları incelendiğinde, ilgili zaman aralığında Twitter'da trend topic olmuş çeşitli taciz olaylarına ilişkin paylaşımların dalgalanmalara neden olduğu görülmüştür. Şekil 1'deki ilk dalgalanmanın 9 – 11 Aralık 2020'de olduğu görülmektedir. Bu dönem aralığındaki tweet'lerin içerikleri analiz edildiğinde; İstanbul Bakırköy'deki bir hastanede amiri durumunda olan bir doktor tarafından sistematik cinsel tacize uğrayan bir psikiyatri asistanına destek amaçlı atılan paylaşımları içerdiği görülmüştür. Paylaşım içerikleri incelendiğinde öne çıkan vurgunun: neden ana akım haber kanallarında bu olaya yer verilmediği ve tacizci doktorun neden görevine devam ettiği şeklinde olduğu belirlenmiştir.

11 Aralık 2020'den itibaren görülen dalgalanma ise Leyla Salinger'in Hasan Ali Toptaş ile ilgili yaptığı paylaşım sonrasında #susmabitsin etiketinin kullanılmaya başlandığı ve edebiyat dünyası başta olmak üzere yayıncılık sektöründeki tacizlere ilişkin destek mesajlarının paylaşıldığı içeriklerin olduğu dönemi göstermektedir. Atılan tweet'lerde genelde eğitim seviyesi yüksek olan başta edebiyatçı erkeklerin, karakter ve kişiliklerine yönelik olumsuz vurgular dikkati çekmektedir. Yaşadığı tacizi paylaşma cesareti gösteren kadınların yalnız olmadıkları ve güçlü olduklarına ilişkin tweet'ler öne

çıkılmaktadır.

Şekil 1'deki diğer önemli artışın 6 – 8 Ocak 2021'de olduğu görülmektedir. Bu mesajların içerikleri incelendiğinde Arzu Topuz'un Twitter'daki açık hesabından yaptığı "Ben Arzu Sena Topuz. Yanında gönüllü staj yaptığım avukat S. K. tarafından taciz edildim. Bu suçun mağduru bugün benim. Ancak yarın hiç kimse olmasın diye sesimi duyurmanıza ihtiyacım var." paylaşım sonrasında kendisine gönderilen destek mesajlarından ötürü Twitter'daki paylaşım sayılarında ciddi bir hareketlenmenin olduğu belirlenmiştir. Özellikle Arzu Topuz'un asıl tweet'i retweet edilerek destek mesajlarının atıldığı belirlenmiştir. Her iki olayda da paylaşımda bulunan kadınlara destekler, çalışmanın genelinde anlatılmaya çalışılan yakın kamu kavramının ne kadar hızlı ve geniş çapta olduğunu gösterir niteliktedir. Bunun yanı sıra, tacizde bulunan avukatın, Arzu Topuz'u "bedeli çok ağır olur" sözleriyle tehdit etmesi üzerine, Topuz'un "evet bedeli çok ağır olacak" cevabı/tweeti öne çıkmıştır. Topuz'un bu tweet'i de çok sık paylaşılmıştır. Bu çalışma kapsamında Topuz'un bu paylaşımı etrafında gelişen yakın kamunun, kitlesel samimiyetin, özdeşleşme ve öznelleştirilmenin, çevrimiçi disinhibisyonun da etkisiyle, tehditkâr bir tona büründüğü şeklinde değerlendirilmektedir. Paylaşımların içerisinde olayı gösteren kamera kayıtlarının silinmesi gene en çok vurgulanan unsurlar arasında yer alırken, avukat olan birçok Twitter kullanıcısı fail avukatı, avukatlık onurunu kirletmekle suçlamıştır. Bu sebeple Arzu Topuz'un yanında olduklarına dair çok sayıda paylaşımda bulunmuşlardır. Bu durumda söz konusu yakın kamunun aslında belli gruplar özelinde de gelişebildiğini göstermesi açısından önemlidir. Bu konuyla ilgili yapılan paylaşımlarda diğer dikkat çeken unsurlar ise Arzu Topuz'un maruz kaldığı cinsel tacizi yargıya taşınmasıdır. Topuz'un yasal yollara başvurması takdir toplamış, kullanıcılar Topuz'un yalnız olmadığına ilişkin paylaşımlarda bulunmuşlardır. Ayrıca fail avukatın cezalandırılması talep edilirken, bunun ne denli gerçekçi bir talep olduğunu sorgulayan paylaşımların da öne çıktığı görülmüştür. Bu çalışma kapsamında yapılan sorgulamalar ya da adalet sistemi içerisinde yer alan bir kişiye ilişkin değerlendirmelerdeki kullanılan dilin şekli çevrimiçi ortamlardaki disinhibisyon sayesinde aslında düşünce ve duyguların istenilen tonda ve vurguda paylaşılmasına olanak tanımakta olduğu şeklinde değerlendirilmektedir.

Şekil 1. Paylaşılan Tweetlerin Zaman Serisi

1 – 5 Şubat 2021 tarihleri arasında Ocak 2021'deki kadar olmasa da tekrar paylaşılan tweet'lerde artış görülmektedir. Bu dönemdeki tweet içerikleri incelendiğinde, 2018 yılında Yaşamayanlar dizisinin setinde oyuncu Elit İşcan'ın, Efecan Şenolsun hakkında cinsel saldırı suçlamasıyla açtığı davanın karara bağlanması ve Efecan Şenolsun'nun beraat etmesi neticesinde Elit İşcan'a atılan destek mesajlarını içerdiği görülmüştür. Elit İşcan'ın yalnız olmadığı vurgusu ve yaşadığı mağduriyeti ifşa edebilmesinin ne kadar güçlü olmayı gerektirdiği paylaşımlarda sıklıkla yer almaktadır. Tweet sayılarındaki bu hareketlilik Elit İşcan'ın dava sonucunda da ortaya çıktığını göstermektedir.

Veri setini oluşturan tweet'lerin içerikleri incelendiğinde, genel olarak mağduriyet yaşamış olan

kişilerin asla yalnız olmadıkları ve olmayacakları şeklindeki içeriklere dayandığı görülmüştür. 1151 tweet'ten sadece 15'inde cinsel tacize uğrandığına ilişkin ifşa yer almaktadır. Bu paylaşımlardan 8'inde tacizcinin kim olduğu açıklanmıştır. 6 paylaşımda tacize uğradığını ifşa eden kişiler yaşadıkları olaya ilişkin detay vermemiş ama itirafta bulunmuşlardır. Bir kişi delili olmadığı için susmak zorunda kaldığından bahsetmiş, diğer bir kişi ise senelerce uyuyamadığını uyuduğunda ise kabuslar gördüğünü belirtmiştir. 3 paylaşımda tanıdıklarının/yakınlarının tacize uğradığı belirtilmiş, tacizin kimin tarafından gerçekleştirildiği ifşa edilmiştir. Bu üç paylaşımda yaşanan duruma ilişkin kişi, mekân vb. detaylar verildiği için bu tweet'ler ifşa başlığı altında değerlendirilmiştir. Dolayısıyla toplam 18 tweet ifşa başlığı altında değerlendirilmiştir.

38 paylaşımda "Senin de uykuların kaçsın, Sıra sana da gelecek! Uykuların kaçsın tacizci! Bugün seni fazlasıyla andım..., Tacizcimin de uykuları kaçıyor umarım" şeklinde paylaşımlarda bulunulduğu belirlenmiştir. Dolayısıyla bu paylaşımda bulunan kişilerin de tacize uğradıkları düşünülmektedir. Ancak bu tür paylaşımlar, doğrudan yaşanan mağduriyete ilişkin açıklamada bulunmamaktadır. Ayrıca 3 paylaşımda sadece bir erkek adı ya da kişinin çalıştığı yer belirtilerek seçilen etiketlerle paylaşımda bulunulmuş ama paylaşımda bulunan kişinin tacizci olup olmadığı belirlenememiştir. Söz konusu bu tweet'ler de dolaylı ifşa başlığı altında değerlendirilmiştir. Bu tür paylaşımların genel olarak seçilen zaman aralığının içerisinde trend topic olan olaydan etkilenmeksizin, farklı zamanlarda paylaşıldığı görülmüştür.

Yapılan paylaşımlardan 1058'inin destek mesajı niteliğinde olduğu belirlenmiştir. Bu tweet içerikleri incelendiğinde, genelde tacize uğradığını ifşa edenlerin ne kadar güçlü olduğu ve bu kişilerin yalnız olmadığına dair içerikler olduğu belirlenmiştir. Ayrıca yaşam ve varlık mücadelesi veren hiçbir kadının yalnız olmadığı ve hiçbir kadının geride bırakılmayacağı öne çıkan vurgular olarak görülmüştür. Başlatılan bu sosyal medya hareketine destek veren kadınların artık susmayacağı genel bir vurgu olarak göze çarpmaktadır. Aynı şekilde belli bir mevkide olan erkeklerin korkmamasının yanlış olduğu, adaletin uygulanmayacağı ama söz konusu olayların muhatabı erkeklerin Twitter üzerinden rezil edileceği vurgusu dikkat çekici şekilde öne çıkmaktadır.

Söz konusu seçilen zaman aralığı pandemi dönemine denk geldiği için yapılan 10 paylaşımın Zoom üzerinden yapılacak olan farkındalık seminerleri ile ilişkili olduğu görülmüştür. Ayrıca 24 tweet konuyla ilgili paylaşılan çeşitli haber ve podcast'lerle ilgilidir. 3 paylaşımda eylem çağrısında bulunulduğu görülmüştür.

Sonuç olarak yapılan paylaşımların neredeyse hepsinin belirlenen zaman içerisinde yaşanan çeşitli olaylardan ötürü mağdur olan bireylere destek amaçlı yapılan paylaşımlar olduğu görülmektedir. Söz konusu destek mesajları da aslında Şekil 1'deki zaman serisindeki hareketlenmeler doğrultusunda belli başlıklar etrafında toplanmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'de başlatılan bu sosyal medya eyleminin dünyanın geri kalan ülkelerindeki paylaşımlardan çok daha farklı bir içerikte olduğu görülmüştür. Bununla birlikte yapılan paylaşımlardan aslında Türkiye'deki çeşitli taciz vakaları ile ilgilenen Twitter kullanıcılarının yakın kamu kavramını oluşturduklarını, tanıklık ve kabullenmeyi samimi bir şekilde benimsediklerini söylemek yanlış değildir. Ancak tacize uğrayan bireyler, yaşadıkları mağduriyeti paylaşmak konusunda hala ciddi anlamda çekimserdir. Son olarak, her ne kadar paylaşımda bulunan kişiler doğrudan fiziksel tepkilere maruz kalmasa da bireylerin çevrimiçi disinhibisyon sonucu kendilerini güvende hissetmeleri ve mağduriyet deneyimlerini çevrimiçi olarak ifşa etmeye daha meyilli olması beklenmekteydi. Ancak yapılan içerik analizi sonucu paylaşımda bulunan kişilerin

çevrimiçi disinhibisyon etkisiyle yaşadıklarını doğrudan paylaşmaktan itina ettikleri görülmüştür. Yaşanan taciz olaylarına ilişkin verilen detaylar çevrimiçi disinhibisyon'u ortadan kaldırıp kişinin kimliğini açık etmesine neden olabilir. Yazılan açıklamalarda verilen detaylar arttıkça fail ifşacıyı tespit edebilir. Ancak bu çalışma kapsamında ve diğer birçok çalışmada da anlatıldığı gibi, kadın hareketlerinin mücadelesi söz konusu bu sessizliği kırmaktır. Twitter başta olmak üzere sosyal ağlarda oluşturulan yakın kamunun ve kabullenme durumunun aslında ataerkil yapının içindeki, yaşanan taciz ve istismar olayları karşısında sessizliğini korumayı kıramamıştır. 21. yüzyılda verilen hashtag feminizmine ilişkin mücadelede birçok kişinin ne anonim olarak ne de alenen ifşada bulunmaya yetecek kadar ataerkil düzenin beklentisi karşısında hareket edemediği, bu çalışma kapsamında elde edilen sonuçlar doğrultusunda, düşünülmektedir. Bu değerlendirmenin doğruluğu ise ancak nitel araştırmalar sonucunda kesinlik kazanabilecektir. Bu sebeple sosyal medyada ifşada bulunmaya ya da ifşadan kaçınmaya yakın kamunun etkisine dair nitel araştırmaların yapılması alternatif konu olarak önerilmektedir.

Sonuç

Hashtag aktivizmi aslında feminizm için karmaşık bir dönemin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Dünyada #MeToo hareketinin yükselişi ile başlayan, Türkiye'de de bu hareketin ikamesi olarak değerlendirebileceğimiz #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın hareketleri Türkiye'de Kadın yürüyüşlerinin düzenlenmesi, toplumsal cinsiyet ile ilgili sorunlar, taciz ve istismar konularında toplumsal farkındalığın artmasına neden olmuştur. Ama yine de farklı kimlikler arasında koalisyonlar inşa etmek, toplumun geniş bir kesiminde yankı uyandıran farkındalıklar yaratmak, siyasilere ulaşmaya çalışmak, farklı feminist hareketlerle kesişen sesleri desteklemek gibi feminist aktivizm için ciddi zorluklar devam etmektedir. Dünyada #MeToo başta olmak üzere Türkiye'deki #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın eylemleri aslında bahsedilen bu tür çabaların duyulduğunun, başarıya ulaştığının da bir örneğini sunmaktadır. Özellikle Twitter'da edebiyat dünyasındaki taciz ve cinsel saldırılara ilişkin yapılan paylaşımların ardından, İletişim Yayınları, Doğan Kitap başta olmak üzere birçok yayın evi söz konusu erkeklerle yayın ilişkilerini sonlandırdıklarını bildirerek kadınlara yönelik her türlü şiddetin, tacizin ve ayrımcılığın karşısında olduklarını, failleri kınadıklarını belirten açıklamalarda bulunmuşlardır.

Cinsel tacize ve saldırıya karşı gelişen çevrimiçi isyan, bu olayların yalnızca skandallara dönüşmesinin ötesine geçmesini sağlamıştır. Başlatılan hashtag aktivizminin yaşanan taciz ve istismar vakalarını kadın düşmanlığı, kadınların güçsüzleştirilmesi ve erkeklerin aşırı güç kullanımı gibi daha büyük toplumsal sorunlara kaydırıldığı görülmektedir. Yaşanan cinsel istismar veya diğer istismar biçimlerine ilişkin deneyimlerin hashtag'ler aracılığıyla paylaşılmasının yakın kamunun, kabullenmenin, iyileşmenin ve birlik duygusunun daha da gelişmesine neden olacağı düşünülmektedir. Ortaya çıkan hashtag aktivizmi ataerkil düzenin dışında hareket eden kadınlara ses olan kulakların duymak kör olan gözlerin görmek zorunda kalmasını sağlayarak farklı statülerdeki kişi ve kurumlara ulaşmayı sağlayacaktır.

Cinsel şiddet ifşalarını karakterize etmek için #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsın etiketini kullanan tweetlerin incelenen içerikleri, her ne kadar sayı olarak fazla olmasa da bu çalışma, mağdurların yalnızca istemli ifşada bulduklarında neyi paylaşmayı seçtiklerini özetleyerek mevcut literatürdeki

önemli bir boşluğu doldurmaya çalışmıştır. #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsin etiketlerinin genel popülaritesini ve bunun gibi hashtag'lerin (#sendeanlat gibi) bu denli trend olmasının ortaya çıkardığı sosyal etkiyi kabul etmek önemlidir. Her ne kadar yayınlanan resmi bir rapor olmasa da seçilen etiketlerin bu denli yaygın kullanımı, aslında cinsel şiddetin ne kadar yaygın olduğu konusunda bir ipucu niteliğindedir.

Bu çalışma ilgili literatüre mütevazı bir katkı sağlamaya çalışmasının yanı sıra çeşitli kısıtları da barındırmaktadır. Bunlardan ilki, oluşturulan veri setinin #SusmaBitsin ve #UykularınKaçsin etiketlerinin trend olduğu dönemlerle sınırlandırılmasıdır. Bu durum veri setinin oluşturulması için ideal bir zamanlama olsa da yaşanan tacizlere ilişkin paylaşımlar devam etmektedir. Ayrıca #Sendeanlat gibi yeni etiketlerin de ortaya çıktığı görülmektedir. Twitter paylaşımları 280 karakterle sınırlıdır. Bu da aslında paylaşımda bulunan kişilerin ifade kapsamını daraltmaktadır. Bu nedenle, mevcut analizler, kullanıcıların deneyimlerini daha ayrıntılı ifade etme fırsatına sahip olduğu diğer sosyal medya platformlarıyla (bloglar, #susmabitsin dayanışma grubunun mail grubu gibi) kıyaslama ya da genelleme imkanını tamamen ortadan kaldırmasa da daraltmaktadır.

Bu çalışma kapsamında mağduriyetlerini paylaşan kişilerin seçili etiketlerle farklı kişilerle etkileşime girerek, başkalarıyla oluşturdukları yakın kamunun gelişmesi anlatılmaya çalışılmıştır. Ancak ileride yapılacak olan araştırmalarda, mağdurların destek aramanın bir yolu olarak Twitter'ı gerçekten kullanıp kullanmadıklarını ve almayı umdukları desteğe erişebileceklerini sosyal medya aracılığıyla hissedip hissetmedikleri alternatif bir araştırma konusu olabilir.

Kaynakça

- Ahrens, C. E., Campbell, R., Ternier-Thames N.K., Wasco, S.M. & Sefl T. (2007). Deciding Whom to Tell: Expectations And Outcomes Of Rape Survivors' First Disclosures. *Psychology of Women Quarterly*, 31, 38-49.
- Bakan, R. (2019). #METOO'dan #WHYDIDNTREPORT'a: Dijital Eylemlerin İmkânları ve Sınırları Üzerine. *Kültür ve Siyasette Feminist Yaklaşımlar* 37-38,17-34.
- Bargh, J. A., McKenna, K. Y. A., & Fitzsimons, G. M. (2002). Can You See the Real Me? Activation And Expression of the "True Self" On the Internet. *Journal of Social Issues*, 58, 33-48.
- Bennett, W. L. & Segerberg, A. (2012). The Logic of Connective Action: Digital Media And The Personalization Of Contentious Politics. *Information, Communication & Society*, 15, 739-768.
- Berlant, L. (1998). Intimacy: A Special Issue. *Critical Inquiry*, 24 (2), 281-288.
- Berlant, L. (2008). *The Female Complaint: The Unfinished Business of Sentimentality in American Culture*. Durham, NC: Duke University Press.
- Berlant, L. (2011). *Cruel Optimism*. Durham, NC: Duke University Press.
- Berlant, L. & Warner, M. (1998). Sex in Public. *Critical Inquiry*, 24 (2), 547-566.
- Bollmer, G. (2018). Software Intimacies (Social Media and the Unbearability of Death). A. S. Dobson, N. Carah & B. Robard. (Der.). *Digital Intimate Publics and Social Media: Towards Theorising Public Lives on Private Platforms* (45 - 58) içinde. London: Palgrave Macmillan.
- Bogen, K.W., Bleiweiss, K. & Orchowski, L. (2018). Sexual violence is #NotOkay: Social Reactions To Disclosures Of Sexual Victimization On Twitter" *Psychology of Violence*, 9 ,127-137.

- Bucher, T. (2017). The algorithmic Imaginary: Exploring the Ordinary affects of Facebook Algorithms. *Information, Communication & Society*, 20 (1), 30–44.
- Bogen, K. W., Bleiweiss, K., & Orchowski, L. M. (2018). Sexual violence is #NotOkay: Social reactions to disclosures of sexual victimization on Twitter. *Psychology of Violence*, 9, 127-137.
- Bogen, K. W., Millman, C., Huntington, F., & Orchowski, L. M. (2018). A qualitative analysis of disclosing sexual victimization by #NotOkay during the 2016 presidential election. *Violence and Gender*, 5, 174-181.
- Bogen, K. W., Bleiweiss, K. K., Leach, N. R., & Orchowski, L. M. (2021). #MeToo: Disclosure and Response to Sexual Victimization on Twitter. *Journal of Interpersonal Violence*, 36, (17–18), 8257–8288.
- Cankurtaran, Ö. & Şaldırdak, G. A. (2021). Bir İfşa Mekânı Olarak Kadınlar Kulübü Örneğinde Cinsel Şiddetin Online İfşası ve İfşalara Verilen Tepkiler. *Fe Dergi* 13 (1), 28-41.
- Cefai, S., & Couldry, N. (2017). Mediating the Presence of others: Reconceptualising Co-Presence As Mediated Intimacy. *European Journal of Cultural Studies*, efrst. <https://doi.org/10.1177/1367549417743040>
- Chen, G. M., Pain, P., & Zhang, J. (2018). #NastyWomen: Reclaiming the Twittersverse from Misogyny J.R. Vickery & T. (Der.). Everbach *Mediating misogyny: Gender, technology & harassment* (s. 371 – 388). New York: Palgrave Macmillan.
- Dixon, K. (2014). Feminist Online Identity: Analyzing The Presence of Hashtag Feminism. *Journal of Arts and Humanities* 3, 34–40.
- Dobson, A. S., Carah, N. & Robard, B. (2018). *Digital Intimate Publics and Social Media: Towards Theorising Public Lives on Private Platforms*. London: Palgrave Macmillan
- Gerbaudo, P. (2014) *Twitler ve Sokaklar: Sosyal Medya ve Günümüzün Eylemciliği*. İstanbul: Agora Kitaplığı.
- Giddens, A. (1992). *The Transformation of Intimacy: Sexuality, Love and Eroticism In Modern Societies*. Cambridge: Polity Press.
- Kaya, Ş. (2018). Kadın ve Sosyal Medya. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 17 (2), 563-576.
- Marwick, A. E., & Boyd, D. (2011). I tweet honestly, I tweet passionately: Twitter users, context collapse, and the imagined audience. *New Media & Society*, 13 (1), 114–133.
- McGlotten, S. (2013). *Virtual Intimacies: Media, Affect and Queer Sociality*. Albany: State University of New York Press.
- Munford, R. (2014). "Post Feminism" or "Ghost Feminism". R. Munford & M. Waters (Der.). *Feminism and Popular Culture Investigating the Postfeminist Mystique* (s.17-36) içinde News Brunswick: Rutgers University Press.
- Pitcan, M., Marwick, A. E., & Boyd, D. (2018). Performing a Vanilla Self: Respectability Politics, Social Class, And the Digital World. *Journal of Computer Mediated Communication* 23 (3), 163-179.
- Plummer, K. (2003). *Intimate Citizenship: Private Decision and Public Dialogues*. Seattle: University of Washington Press.
- Poletti, A. (2011). Coaxing Intimate Public: Life Narrative in Digital Storytelling. *Continuum*, 25(1) 73-83.
- Suk, J., Abhishek, A., Zhang, Y., So Y., Correa, A.T., Garlough, C. & Shah, D. V. (2019). #MeToo, Networked Acknowledgment, and Connective Action: How Empowerment Through Empathy. Launched A Social Movement. *Social Science Computer Review*. 1-19.
- Suler, J. (2005). The Online Disinhibition Effect. *CyberPsychology & Behavior*, 7, 321–326.
- Van Dijk, J. (2013). *The Culture of Connectivity: A Critical History of Social Media*. Oxford: Oxford University Press.
- Walby, S. (2011). *The Future of Feminism*. Cambridge: Polity.

Williams, S. (2015). Digital Defense: Black Feminists Resist Violence and Hashtag Activism. *Feminist Media Studies*, 15, 341–344.

Wilson, A. (2016). The Infrastructure of Intimacy Signs. *Journal of Women in Culture and Society*, 41 (2), 247–280.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Zimmerman A. G. & Ybarra G. J. (2016). Online Aggression: The Influences of Anonymity and Social Modeling. *Psychol Popular Media Cult.* 5, 181–193.

İnternet Kaynakları

Almukhtar, S., Gold, M., & Buchanan, L. (2018). “After Weinstein: 71 Men accused of Sexual Misconduct and Their Fall from Power”. adresinden <https://www.nytimes.com/interactive/2017/11/10/us/men-accused-sexual-misconductweinstein.html> 29.08.2022 tarihinde erişilmiştir.

Altyazıfasikül (2019) Susma “Bitsin: Erkeklerle Yapılmayan Setler İstiyoruz.” adresinden <https://fasikul.altyazi.net/forum/susma-bitsinin-sesi/> 05.07.20225 Temmuz tarihinde erişilmiştir.

Cooney, S. (2018). “Here are all the public figures who’ve been accused of sexual misconduct after Harvey Weinstein.” adresinden <http://time.com/5015204/harvey-weinstein-scandal/> 01.08.22 tarihinde erişilmiştir.

Corey, D. (2018). “Since Weinstein, here’s a growing list of men accused of sexual misconduct.” adresinden <https://www.nbcnews.com/storyline/sexual-misconduct/weinstein-here-s-growing-list-men-accused-sexual-misconduct-n816546> 25.07.2022 tarihinde erişilmiştir.

Criss, D. (2017). “The (Incomplete) List of Powerful Men Accused Of Sexual Harassment After Harvey Weinstein.” adresinden <https://edition.cnn.com/2017/10/25/us/list-of-accused-after-weinstein-scandal-trnd/index.html> 03.08.2022 tarihinde erişilmiştir.

Kantor, J., & Twohey, M. (2017). “Harvey Weinstein Paid Off Sexual Harassment Accusers for Decades.” adresinden <https://www.nytimes.com/2017/10/05/us/harvey-weinstein-harassment-allegations.html> 01.09.2022 tarihinde erişilmiştir.

Lim, B. N. (2014). “The #Hashtag revolution: activism or complacency?” adresinden <https://www.thecrimson.com/column/media-justice-movement/article/2014/7/17/hashtag-activism/> 25.08.2022 tarihinde erişilmiştir.

Park, A. (2017). “#MeToo reaches 85 countries with 1.7M tweets.” adresinden <https://www.cbsnews.com/news/metoo-reaches-85-countries-with-1-7-million-tweets/> 10.09.2022 tarihinde erişilmiştir.

Sayej, N. (2017). “Alyssa Milano on the #MeToo movement: “We’re Not Going to Stand for It Anymore.” adresinden <https://www.theguardian.com/culture/2017/dec/01/alyssa-milano-mee-too-sexualharassment-abuse> 21.07.2022 tarihinde erişilmiştir.

USA Today. (2018). “After Weinstein: More than 100 high-powered men accused of sexual misconduct.” adresinden <https://www.usatoday.com/story/news/2017/11/22/weinstein-aftermath-all-men-accused-sexual-misconduct/884778001/> 01.09.2022 tarihinde erişilmiştir.

Extended Abstract

Purpose of Research

There are many academic studies in the foreign literature about women's disclosure of various situations such as harassment and violence they are exposed to on Twitter. In these studies, there are details such as when, where, and how women experience what they have experienced in their posts, and who the perpetrators are. In particular, it has been investigated how creating anonymous accounts on social media affects the details of the disclosures. The support given to the posts over social media and the encouragement of other people to share their experiences have been evaluated in different countries for many years. In addition, the concept of the destroying public that emerged in the social media as a result of the sharing about the victimizations is included in many studies. In this sense, the Turkish index is just developing. In Turkey, there is no study yet with the concept of intimate public. The main purpose of this study is to understand whether women living in Turkey disclose the harassment or sexual assault they experience in digital media, especially on Twitter. In addition, it was also investigated how openly they shared their experiences. As a result of the content analysis of sharings, it has been tried to evaluate how the concept of close public has developed in Turkey.

Research Questions

There are two main research questions that this study seeks to answer. These questions are as follows:

Q1. Do online disinhibition cause individuals to share what they really think or experience in their posts as they wish?

Q2. Are the Twitter posts made in Turkey generally based on disclosure or do they cause intimate publicity?

Literature Review

Sharing experiences such as harassment, rape and mobbing, especially women, on social media has given birth to hashtag activism. In many countries of the world, women try to show that women who have similar experiences are not alone by sharing their experiences through their social media accounts. At the same time, they expose harassers and discredit them in society. However, women in many parts of the world are still unable to disclose their experiences. This is where online disinhibition comes into play. With online disinhibition, women's identities are anonymous. A public is formed that supports these women, who have been exposed to various unpleasant situations such as harassment and rape, even if they do not experience similar things. This group is called "intimate public". Therefore, whether online disinhibition changes the content of the posts, or whether women reveal their abusers by taking power from the close public, or how much of their experiences they disclose causes an important field of study for the academic world. Thus, it is aimed to contribute to the Turkish index, albeit modestly.

Methodology

Within the scope of this study, the disclosure actions initiated by women in Turkey on Twitter between December 2020 and February 2021 were examined by considering the trend topic #SendeAnlat, #UykularKaçsın in the selected period. The required data set was obtained from Twitter.com by web scrabbing method. It was observed that a total of 2924 tweets were shared with the determined tags in the selected period. These tweets formed the dataset of the study. The tweets obtained were subjected to content analysis and the shares made were tried to be meaningful.

Results and Conclusion

As a result of the content analysis, it was seen that very few women shared the details of various harassment cases they experienced. Women have contributed to the development of the concept of close public by supporting women who often say that they have been harassed. It is understood that online disinhibition does not create a comfort in terms of expression in post sharing.